ANUL XIII.—No. 2144. 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 19 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3,26,60. Administraţia 3,26,60 Redacţia şi provincia 3,26,69

In atenţia d-lui Sergiu Dimitriu

Directorul Uzinelor Comunale din Timişoara

este un periculos iredentist, căci forţează un footballist român, Deheleanu să joace la o grupare maghiară

Intr'un număr recent al ziarului nostru am ridicat chestiunea jucătorului Deheleanu dela Ripensia, împiedicat să-şi urmeze cariera sportivă din cauza mizeriilor pe care i le face şeful său ierarhic, un oarecare domn Miklossy.

Director la Uzinele Electrice din Timişoara, unde Deheleanu nu este decât un modest funcţionar la serviciul de contabilitate, acest domn Miklossy şi-a băgat în cap ambiţia — vrednică de o cauză mai bună — de a nu-l lăsa pe Deheleanu să-şi vadă de football. Ambiţie, în definitiv, uşor de realizat din moment ce cuvântul hotărâtor în această preocupare îl are calitatea de director.

Ţâfnos şi irezistibil, d Miklossy, directorul, a pus în vedere subalternului său Vasile Deheleanu să-şi scoată din suflet dorurile de football şi să fie în permanenţă la dispoziţia serviciului. De nu, ripensistul riscă aventura unei concedieri.

Intre dragostea de sport şi nevoia de a-şi asigura existenţa, natural, Deheleanu s'a văzut obligat să asculte ordinele «domnului director». Ca urmare, — şi cititorii cunosc episodul acesta, — Deheleanu n'a fost prezent în echipa Timişoarei, care a jucat Dumineca trecută împotriva Aradului.

Relevând cazul, am crezut însă că ţicneala şi imbecilitatea d-lui Miklossy funcţionează numai în timpul orelor de serviciu.

Că, adică, atâta vreme cât durează serviciul, Deheleanu nu are voie să lipsească dela slujbă, nici pentru matchuri şi nici, — mai puţin, — pentru antrenamente

Era destul şi atât, — aceste mizerii, — pentru a sublinia scandaloasa postură a d-lui Miklossy, preşedinte al clubului sportiv Electrica, şi, totdeodată, neînduplecat sporto-fob în cazul lui Deheleanu.

Lucrurile sunt însă mult mai grave. Şi mai comice, în acelaş timp. Căci nu mai e vorba doar de respectul orelor de birou, pe care s'ar părea că vrea să le impue d. Miklossy.

Cu desăvârşire nebun, d Miklossy îl opreşte pe Deheleanu să mai joace football, chiar şi în orele libere!...

Aşa se explică faptul că Deheleanu a putut fi văzut Duminică, pe stadionul Venus, urmărind depe tuşe, desfăşurarea matchului Ripensia—Ferencvaros.

Cum vedeţi, chestiunea este foarte serioasă. Din cauza imbecilului său director, Deheleanu nu mai poate juca football. Un veritabil talent al footballului românesc — un român — este sugrumat de d. Miklossy, director la Uzinele electrice din Timişoara.

Veţi întreba însă cum se împacă această dublă existenţă a domnului Miklossy: preşedinte la clubul sportiv Electrica şi necruţător duşman al sportului, când e vorba de Deheleanu.

Intrebarea asta o punem şi noi.

Şi o adresăm d-lui Sergiu Dumitriu, secretarul general al ministerului de interne, de care depinde d. Miklossy, furnizându-i şi amănuntul semnificativ credem, că sportofobia d-lui Miklossy e prezentă pentru gruparea ungurească Electrica şi e înlocuită cu o neînduplecată şi agresivă duşmănie, când e vorba de jucătorul român Deheleanu

JACK BERARIU

Cu coada ochiului la Berlin

La ştafeta nautică de 4 x 100 metri a luat parte şi atleta italiană Lidia Bongiovanni. Italianca a luat plecarea cu toate că aflase că tatăl ei murise.

Acesta pe patul de moarte, şi-a exprimat dorinţa să nu se comunice fetei sale ştirea morţii decât după cursă.

Cunoscuţii atletei italiene au făcut tot posibilul ca trista veste să nu-i parvină; totuşi o scrisoare de condoleanţe a ajuns în mâinile Lidiei, în ajunul cursei.

Intrecând durerea ce o cuprinsese Lidia Bongiovanni a ţinut să ia plecarea în cursa de ştafetă, fără ca cineva să ştie de durerea ce stăpânea sufletul tinerei atlete.

*

Innotătoarea olandeză Den Ouden nu a reuşit să dovedească clasa pe care o posedă şi toată lumea s'a întrebat, care să fie cauza acestui eşec.

Iată însă explicaţia, pe care o dă tânăra olandeză:

Puţin timp după ce suferise o înfrângere din partea înnotătoarei Mastenbroek, Den Ouden primi o scrisoare în care i se făcea o ofertă bizară. Un necunoscut îi prezicea noui înfrângeri, în cazul când nu s'ar fi arătat dispusă să urmeze sfaturile lui. In schimbul unei sume de 100 de fiorini, necunoscutul îi promitea să o doteze cu o forţă supranaturală, încât la jocurile olimpice ea urma să câştige toate probele la care ar fi concurat.

Dar, Den Ouden nu a răspuns autorului scrisorii... şi rezultatul concursurilor olimpice nu i-a fost de loc favorabil.

O importantă coaliţie a grupărilor divizionare

Până acum au aderat cele patru grupări bucureştene şi Ripensia. E sigur că vor adera şi celelalte cluburi divizionare

Suntem informaţi că în vederea sezonului care începe s'a înfiinţat o coaliţie extrem de semnificativă. Au aderat formal până acum, Juventus, Venus, Unirea Tricolor, C. F. R. şi Ripensia. Când vor cunoaşte planul limitat al acestei coaliţii şi scopul ei strâns legat de interesul comun, este sigur că vor adera şi celelalte grupări.

Prin această coaliţie cluburile divizionare înţeleg să-şi apere prin mijloace comune interesele lor directe şi faţă de unele manifestări cari le-ar fi protivnice.

Ştim cu precizie că zilele acestea se va lansa un apel care va conţine textul pactului la care vor fi invitate să adere echipele divizionare.

Cupa Eduard Beneş va începe în Mai 1937

Primul match va fi România - Cehoslovacia şi se va juca la Bucureşti

Un interview cu d. Octav Luchide

Eri s'a reîntors în Capitală d. Octav Luchide, secretarul general al F. R. F. A. care a reprezentat România la congresul federaţiei internaţionale de football.

Am găsit necesar să solicităm un interview oficialului român cu atât mai mult cu cât d-sa a desfăşurat la Berlin o foarte intensă — şi trebuie să o spunem dintr'un început: o foarte rodnică — activitate având mandat din partea biroului federal să lege tratative pentru asigurarea unui program internaţional footballului românesc.

D. Luchide diplomat fin şi versat, dar mai presus de toate un om de iniţiativă şi de pricepere, cu o inventivitate ades dovedită, a reuşit în cele câteva zile câte a stat la Berlin să asigure soccerului nostru un vast câmp de manifestare. Ideia cupei Eduard Beneş care aparţine, secretarului general al F. R. F. A. a găsit aprobarea reprezentanţilor federaţiilor cehă, jugoslavă şi franceză, iar competiţia aceasta, al cărei interes technic şi sportiv este lesne de sesizat, a fost repede pusă pe baze solide. In primăvara viitoare, această competiţie grandioasă care ne încadrează în rândul ţărilor cu footballul cel mai emancipat, va lua fiinţă.

Dar să dăm cuvântul d-lui Luchide:

Congresul F. I. F. A.

«In zilele de 13 şi 14 August a avut la Berlin al 21-lea congres al F. I. F. A. Rreprezentanţii a 36 de federaţiuni au fost prezenţi.

Şedinţa a avut loc în sala de festivităţi a teatrului Kroll.

Din comitet nu a lipsit decât d. Garcia Durand, preşedintele Federaţiei spaniole.

«Congresul s'a deschis printr'un discurs al Fuehrer-ului sportiv d. von Tschamer und Osten, care prin prezenţa şi cuvântarea sa a dovedit interesul autorităţilor germane pentru sport şi football în special. Aci se cuvine să deschid o paranteză: şi publicul german arată acelaş interes manifestărilor sportive.

Toate matchurile turneului olimpic desfăşurate pe Stadion, s'au bucurat de asistenţă de peste 100.000 persoane.

Incidentul Peru — Austria

«Ca bucată de rezistenţă a ordinei de zi a congresului figura fixarea campionatului mondial pentru 1938. Desfăşurarea Olimpiadei de football a introdus forţat chestiunea anulărei jocului Peru-Austria. O şedinţă întreagă a fost consacrată acestor discuţii. Argentina, Brazilia şi Uruguay au susţinut cu fermitate excesivă, prin reprezentanţii lor, teza peruviană, cerând anularea deciziei luată de juriul de apel al F. I. F. A. care dispusese rejucarea şi calificarea Peru-ului pentru finală.

«Iată motivul care a dictat hotărîrea juriului de apel. Acestui juriu, compus din comitetul F. I. F. A., minus cei trei membri însărcinaţi cu organizarea turneului olimpic de football — d-nii Bauwens, Fischer şi Lotsy — delegaţia austriacă a prezentat plângerea că în pauza reprizeii a doua şi prelungiri, un spectator a molestat un jucător austriac.

«Congresul F. I. F. A. nu a putut să delibereze în fond asupra deciziunei luate, întrucât, în conformitate cu regulamentul pentru toate sporturile olimpice, deciziile juriulu de apel sunt inatacabile şi executorii».

«In schimb, congresul, în unanimitate de voturi, a admis o propunere a comitetului executiv prin care se creiază pentru America de Sud un subcomitet special care va avea să judece în primă instanţă conflictele între ţările sud-americane. 50 la sută din taxele percepute de către F. I. F. A. pentru cotizaţii şi jocuri internaţionale vor fi destinate acestui subcomitet. Decizia aceasta a liniştit spiritele sud-americanilor cari s'au grăbit să accepte la rândul lor tranşarea incidentului Peru-Austria prin disputarea unui joc amical la Viena în caz că Austria ar fi devenit campioana olimpică.

Footballul e slab reprezentat la olympiade

«In orice caz, chestiunea Peru-Austria a prezentat la un moment dat pericolul unui conflict între comitetul olimpic şi F. I. F. A., deoarece forul olimpic ar fi intenţionat să se amestece în judecarea reclamaţiei peruviene, fapt care ar fi provocat retragerea F. I. F. A.-ei din competiţiunile olimpice.

D. Octav Luchide

«Profit de această ocazie să spun că nu ar fi fost nici o perdere pentru jocurile olimpice şi nici pentru football. In toate sporturile cu excepţia footballului, concurenţii prezintă cea mai ridicată valoare sportivă a ţărilor lor pe când footballul a prezentat din eliminatori şi până la finală un şir de jocuri de o valoare cu totul scăzută, dată fiind valoarea excesiv de modestă a participanţilor. Ţările în care footballul este profesional sunt fatal obligate să trimită echipe de amatori a căror clasă este de cinci sau şase ori inferioară echipei naţionale profesioniste. Celelalte ţări, în care nu a fost încă introdus profesionalismul, sunt silite să aleagă jucători cât mai puţin profesionali.

«Consider ca perimată formula jocurilor olimpice, amatorismul participanţilor ne mai fiind o realitate ci o simplă chestiune de curaj. Şi fiindcă suntem în România dau exemplul cel mai apropiat şi concludent tot odată; la proba ciclistă de 100 kilometri, printre participanţi a figurat şi bulgarul Nicoloff, câştigător al «Turului României». Or, se ştie ce a câştigat atunci Nicoloff, pe lângă glorie: bani, bani, bani...

Viitorul campionat mondial

«Chestiunea campionatului mondial pentru 1938 a prezentat cel mai mare interes. Au fost primite trei oferte din partea Franţei, Argentinei şi Germaniei.

Congresul s'a declarat în favoarea Franţei, cu toate că Argentina oferea organizarea pe baza unor extraordinare condiţiuni de înscriere liberă (fără eliminatorii), cu rambursarea tuturor cheltuelilor efective şi participarea la beneficii, după cum a organizat Uruguay în 1930.

«Franţa va organiza campionatul mondial după sistemul din 1934 aplicat de Italia. Vor fi calificate 16 ţări după disputarea jocurilor eliminatorii.

Hugo Meisl a cerut desfiinţarea «cupei mondiale»

„In legătură cu discuţiile asupra campionatului mondial, se cuvine să relev o cerere a lui Hugo Meisl. Reprezentantul Austriei a cerut pur şi simplu desfiinţarea acestei competiţii pe motivul că publicul devine pretenţios şi nu mai frecventează decât marile jocuri internaţionale, abţinându-se aproape cu desăvârşire de la jocurile interclubluri.

Punctul de vedere al lui Hugo Meisl nu a fost împărtăşit de nici o federaţie.

„In ce priveşte Germania, deşi ar fi vrut să se revanşeze asupra neaşteptatului eşec din competiţia olimpică, şi-a retras candidatura cerând organizarea pentru 1942. Congresul viitor, care se va ţine la Luxemburg în 1938, urmează să se pronunţe asupra acestei candidaturi.

U. R. S. S. şi Anglia nu au intrat în F. I. F. A.

«In afară de chestiunile curente, ca aprobarea proceselor verbale anterioare, a conturilor de gestiune şi a bugetului, s'a afiliat republica Liban şi India Olandeză. Cât priveşte Rusia şi Anglia, nu a survenit nici o modificare în situaţia anterioară. Aceste ţări rămân şi mai departe în afară de F. I. F. A.

Modificări în regulamentele F. I. F. A.-ei

Congresul a adus câteva modificări regulamentelor. Dintre acestea se pot menţiona:

a) interzicerea înlocuirei jucătorilor în partidele internaţionale, cu excepţia portarului;

b) refuzarea oricărui sprijin jucătorilor sau federaţiilor în litigiile ce s'ar ivi în cazuri de transferări şi jocuri internaţionale, cu intermediari;

c) suspendarea automată a jucătorilor eliminaţi în cursul unui joc între ţări sau intercluburi până la judecarea lor de către federaţiile respective cari sunt obligate să comunice la F. I. F. A. sancţiunile luate;

d) s'a redus la 14 zile, termenul de 90 zile care se acorda federaţiilor pentru a examina chestiunea extrădărilor.

Noul comitet al F. I. F. A.

«Ultima chestiune importantă vidată de congres a fost alegerea oficialilor cărora le-a expirat mandatul. Au fost realeşi, d-nii Jules Rimet preşedintele F. I. F. A., care împlineşte 20 ani de preşedinţie, Mauro, unul dintre vicepreşedinţi şi membri Pelikan şi Fischer.

Calendarul internaţional al României

«Am terminat cu relatarea evenimentelor cari au constituit obiectivul principal al deplasărei mele la Berlin.

Dela plecare însă mi-am fixat un al doilea obiectiv pe care îl consider şi mai important: stabilirea unui calendar internaţional care să însemne pentru federaţia noastră abandonarea ciclului aşa zis balcanic, datorită nmărului mare de jocuri cu Grecia şi Bulgaria şi înlocuirea acestui ciclu printr'un altul nou de ciocniri cărora numele de occidental să-i fie mai nimerit.

«Dificultăţile pe care le poţi întâlni în faţa unei asemenea intenţii, apar dela primele încercări. Federaţiile mari se lasă cu greu angajate în jocuri cu federaţiile mici, ele neavând din acest contact prea mult de câştigat.

Imi permit să afirm totuşi că demersurile făcute au avut ca rezultat stabilirea unui calendar de activitate internaţională de primul rang

Cupa „Eduard Beneş"

«In primul rând am dus la bun sfârşit organizarea unei competiţii regulate între România, Cehoslovacia şi Jugoslavia, competiţie pe care prreşedintele Beneş o va dota cu o cupă care să-i poarte numele.

«Programul acestei competiţiuni care se va desfăşura pe doi ani, fiecare ţară jucând contra fiecărreia în tur şi returr a şi fost întocmit.

Competiţia va debuta cu matchul România—Cehoslovacia care are loc la Bucureşti, în 1937, în ziua de 9 Mai.

«La 6 Septembrie 1937, România va juca contra Jugoslaviei la Belgrad, matchul contând totodată şi pentru Cupa Regele Carol II.

«La 4 Octombrie, la Praga, se dispută matchul Jugoslavia—Cehoslovacia.

In 1938, România va juca la Praga cu Cehoslovacia, cehii se vor deplasa la Belgrad, iar noi vom primi vizita Jugoslaviei.

D. LUCHIDE VA INTOCMI REGULAMENTUL

«Intocmirea regulamentului technic şi financiar mi-a fost încredinţată, ca iniţiator al acestei competiţii.

VA PARTICIPA ŞI FRANŢA

«In această competiţie nu este exclus să participe şi Franţa. Părerile reprezentanţilor federaţiei franceze la Berlin erau împărţite. Dificultatea cea mai serioasă ce apare în calea adeziunei francezilor este faptul că în 1938, Franţa organizează campionatul mondial şi că în calendarul ei internaţional nu se mai poate găsi date pentru nici un fel de angajament suplimentar.

«Dealtfel, angajarea Franţei nu este o condiţiune sine qua non a existenţei Cupei.

Şt. Gh.

(Continuare în pag. III-a)

După „Circuitul Principele Nicolae"

Un gest nesportiv

Al 14-lea „Circuit Principele Nicolae" s'a consumat marcând o nouă excelentă notă pentru regisorii lui.

Nu acelaş lucru se poate spune însă despre unii dintre oficialii competiţiunei. Nu vom mai reveni asupra chestiunilor pe cari le-am trecut eri în revistă ci vom insista astăzi asupra unui fapt pe care nu ştim cum să-l calificăm. In orice caz, la baza lui stă o strigătoare lipsă de sportivitate. Dar, să relatăm cazul.

Unul dintre ziariştii noştri sportivi a urmărit o parte din această cursă la bordul unui automobil în care i se oferise un loc de către organizatori.

In apropiere de Pietroşiţa, ziaristul în chestiune, dorind să urmărească fazele escaladărei Păduchiosului, a părăsit maşina organizatorilor care trebuia să ducă din timp, pe aceştia, la Sinaia, şi a luat loc în trăsura comisarului cursei şi delegat oficial al Federaţiei române de ciclism, d. căp. Zamfiropol care acceptase să-i fie gazdă.

Câţiva kilometri mai departe însă, pretextând o pană, oficialul cu pricina a stopat maşina şi a spus ziaristului să o ia încet pe jos că îl va ajunge în curând. De bună credinţă, oaspele oficialului s'a executat. Gestul i-a fost însă fatal căci, câteva minute mai târziu, maşina oficialului, cu numai trei — din cele cinci — locuri ocupate, a trecut rapid pe lângă ziarist. Din fugă, comisarul gazdă a spus ziaristului că nu-l mai poate servi şi a trecut mai departe, fără să se mai sinchisească de soarta acestuia.

Urmarea este lesne de înţeles: ziaristul a efectuat, pe jos, o distanţă de 40 km. şi a luat trenul dela Sinaia, sosind la Bucureşti, în puterea nopţii şi neputând să facă cuvenita recenzie.

Atitudinea d-lui căp. Zamfiropol este deadreptul revoltătoare şi nu poate, în niciun caz, servi interesele sportului, care trebue scutit de asemenea gesturi incalificabile.

In această chestiune Federaţia va trebui să se pronunţe drastic, pentruca pe viitor să nu avem de înregistrat noui ediţii ale faptului petrecut Duminecă.

Indiferent de valoarea d-lui căp. Zamfiropol, în ce priveşte activitatea sa, forul de specialitate este obligat să-l sancţioneez în mod sever.

Aşteptăm acest lucru şi sperăm că nu va trebui să mai revenim.

JENNY DUMITRESCU

Două mari pierderi pentru sportul spaniol

In răsboiul civil au fost omorâţi Zamora şi Paulino Uczudum

Războiul civil lasă urme adânci în Spania. Sportul este lovit tot atât de dureros ca şi celelalte ramuri de activitate.

Două populare figuri ale sportului iberic nu mai există. Popularul portar Zamora, considerat în vremurile lui de glorie cel mai mare portar depe glob, a fost ucis de armata guvernamentală.

Acum trei zile, a căzut lovit de necruţătoarele gloanţe şi Paulino Uczudum, unul din cei mai buni boxeuri de categoria grea depe întregul glob.

Moartea acestor doi sportivi a fost confirmată.

Două pierderi grele.